

Det var en gång en gammal girig man

Det var en gång en gammal gi - rig man, som många skat - ter uppå jor - den
fann. Han lev - de blott för denna snö - da värld. I gi - rig - he - tens band och bojor snärd.

2. En dag han satt på praktfull blomsteräng
Och räknar över penningar i mängd,
Då hörs bredvid en barnaröst så klar,
som frågar, är det blommor som du har?
3. Den gamles blickar börjar speja nu.
Han ser den lilla, frågar: vem är du?
Jag är Marias mamas lilla vän,
Som räknar blommor här på denna äng.
4. De blommor som framför mig ligga här
De äro lika vackra som de där.
Det är ju pengar och dem dyrkar han.
Men vi få se vad de nu hjälpa kan.
5. Nu börjar åter barnets glada ljud:
Säg vilken bön uppsänder du till Gud?
Om du på denna fråga giver svar,
så skall du få den krans jag bundit har.
6. Guds Ande vid den gamles hjärta rör
Om svar man ber men ej ett ord man hör
Om ni har haft en moder såsom jag
med er hon bedit har för varje dag.
7. Hans barndoms minnen träder fram i kraft
kan minnas väl att han en moder haft
som bad med honom varje morgon, kväll
Hans barndomstid den framstod nu så säll.
8. Nu får jag lov att skynda hem, Ty se
jag tror att mamma börjar ängslig bli
Nej stanna du en liten stund hos mig
Den bönen vill jag lära utav dig.
9. Nu är det mitt på dagen, Jesus du
Säg kan jag bedja aftonbönen nu.
Min moder talat har som Daniel.
Som bad till Gud båd morgon, middag,
kväll.
10. På sina knän den lilla faller ner
Och bad, O Jesus mottag mig alltmer
Sen sade hon, må Gud välsigna er
Och sen den gamle såg ej henne mer.
11. En tid därefter finns den gamle mörk
uppå en bädd i plågor och i värk
Och sen en dag han blivit överkörd
Och därifrån till döden blev han förd.
12. När läkaren uppfångade hans ljud
Då hörde han att det var bön till Gud.
Det var den bön Maria bett förut
Och den var honom kär till livets slut.
13. Sin penningbörs han gav åt läkaren
och sade bygg för dem ett barndomshem
Sätt omkring den en praktfull blomstergård
Att många små sig lära bedja få.
14. Och denna krans den är så älskelig
I gravens kammar skall han följa mig.
En stund därefter ock han nöjd och glad
Fick plocka blommor uti Lammets stad.